

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี รายละเอียดมีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้างนี้มี 2 กลุ่ม รวมทั้งสิ้น 112 คน ได้แก่

1.1.1 เกษตรตำบลที่ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรในระดับตำบลในจังหวัด

สุราษฎร์ธานี จำนวน 78 คน

1.1.2 เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง มี 2 กลุ่ม ได้แก่

1) เกษตรอำเภอทั้ง 19 อำเภอ จำนวน 19 คน

2) นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรระดับจังหวัด จำนวน 15 คน ทำการเก็บ

ข้อมูลจากประชากรทั้งหมดโดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามของเกษตรกรตำบล ประกอบด้วยคำถาม 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรตำบล

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบล ต่อระบบส่งเสริม

การเกษตรและการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลเกี่ยวกับระบบส่งเสริม
การเกษตร

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยคำถาม 3 ตอน
คือ

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลเกี่ยวกับความจำเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อ
ระบบส่งเสริมการเกษตร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบ
ส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริม
การเกษตร

2.2 การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในลักษณะการใช้แบบสอบถาม ถามเกษตรกร
ตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2.2.1 การสร้างแบบสอบถาม นำผลจากการศึกษาค้นคว้าตามข้อ 1 มากำหนด
ในการสร้างแบบสอบถามได้องค์ประกอบ ดังนี้

1) สภาพพื้นฐานส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถาน
ภาพสมรส บุตรธิดา เงินเดือนที่ได้รับ ประสบการณ์ทำงาน ระยะเวลาการทำงาน จำนวนตำบลที่
รับผิดชอบ การเดินทางไปพื้นที่รับผิดชอบ พื้นที่ทำงานและภูมิลำเนา

2) ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อระบบส่งเสริม
การเกษตรและการปฏิบัติงานตามระบบ ส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบล

(1) ต่อระบบการปฏิบัติงานในพื้นที่ ประกอบด้วย การปฏิบัติงานของ
สำนักงานเกษตรอำเภอ การปฏิบัติงานในระดับตำบล การจัดเก็บข้อมูล งานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
บทบาทหน้าที่ของนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรระดับอำเภอ

(2) ต่อระบบการสนับสนุน ประกอบด้วย ระบบข้อมูลสารสนเทศ การ
วางแผนการประชุม/สัมมนาเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร การติดตามนิเทศงาน การประชาสัมพันธ์
คณะทำงานจัดการความรู้ในงานส่งเสริมการเกษตร การประเมินผลการปฏิบัติงาน

3) ปัญหา และข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบล และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง
เกี่ยวกับระบบส่งเสริมการเกษตร

2.2.2 การตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้อง สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้คณะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม และให้คำแนะนำแก้ไข

2.2.3 ทดสอบแบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (pre test) กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจำนวน 15 ราย นำผลการสอบถามเกี่ยวกับการวัดระดับความคิดเห็น วิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่น (alpha coefficient) จากคำถาม 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบล ต่อระบบส่งเสริมการเกษตรและการปฏิบัติงานตามระบบส่งเสริมการเกษตรของเกษตรกรตำบล ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8500 ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบล ต่อระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCF ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8550 และตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรตำบลเกี่ยวกับระบบส่งเสริมการเกษตร ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8450 ซึ่งเป็นค่าที่มีความเชื่อมั่น จึงได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งได้ดำเนินการในเดือนมีนาคม 2557 โดยทำการประสานกับเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี และเกษตรอำเภอในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้ง 19 อำเภอได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการศึกษาและขออนุญาตดำเนินการเก็บข้อมูลนำแบบสอบถาม ให้เกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องตอบ โดยการทำหนังสือปะหน้าและจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังสำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานีและสำนักงานเกษตรอำเภอในจังหวัดสุราษฎร์ธานีทุกอำเภอ แล้วตรวจสอบว่าตอบคำถามครบหรือไม่

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถาม จัดทำรหัสข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพพื้นฐานส่วนบุคคล ของเกษตรกรตำบลในจังหวัด-สุราษฎร์ธานี ใช้สถิติ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ความคิดเห็นต่อความจำเป็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องของระบบส่งเสริมการเกษตร ใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแสดงรายละเอียด ข้อมูล ได้กำหนดคำถามใช้มาตราประมาณค่า (rating scale) แบบ numerical rating scale ดังนี้

ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับมากที่สุด	กำหนดค่าคะแนนเป็น 5
ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับมาก	กำหนดค่าคะแนนเป็น 4
ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับปานกลาง	กำหนดค่าคะแนนเป็น 3
ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับน้อย	กำหนดค่าคะแนนเป็น 2
ระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับน้อยที่สุด	กำหนดค่าคะแนนเป็น 1

$$\begin{aligned}
 \text{ช่วงห่างระหว่างชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

การแปลความหมายระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นในแต่ละประเด็นกำหนด ดังนี้

4.21 – 5.00 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับมาก
2.61 – 3.40 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับน้อย
1.00 – 1.80 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อความจำเป็นในระดับน้อยที่สุด

4.3 ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องต่อการนำระบบส่งเสริมการเกษตรมิติใหม่ MRCE ไปใช้ปฏิบัติงานในพื้นที่ ใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการแสดงรายละเอียดข้อมูล ได้กำหนดคำถามใช้มาตราประมาณค่า (rating scale) แบบ numerical rating scale ดังนี้

ระดับความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับมากที่สุด	กำหนดค่าคะแนนเป็น 5
ระดับความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับมาก	กำหนดค่าคะแนนเป็น 4

ระดับความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับปานกลาง กำหนดค่าคะแนนเป็น 3
 ระดับความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับน้อย กำหนดค่าคะแนนเป็น 2
 ระดับความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับน้อยที่สุด กำหนดค่าคะแนนเป็น 1

$$\begin{aligned}\text{ช่วงห่างระหว่างชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80\end{aligned}$$

การแปลความหมายระดับความคิดเห็นต่อความจำเป็นในแต่ละประเด็นกำหนด
 ดังนี้

4.21 – 5.00 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับมาก
2.61 – 3.40 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับน้อย
1.0 – 1.80 หมายถึง	มีความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในระดับน้อยที่สุด

4.4 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาของเกษตรกรตำบลและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ

ระบบส่งเสริมการเกษตร ใช้วิธีการนำค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นในประเด็นปัญหาการปฏิบัติงานไปเทียบกับเกณฑ์ที่ได้จากการคำนวณความแตกต่างของค่าสูงสุดกับค่าต่ำสุด ในส่วนที่เป็นมาตรฐานประมาณค่า (rating scale) แบบ numerical rating scale แล้วหารด้วยจำนวนชั้นที่ต้องการสูตรดังนี้

ระดับปัญหาในระดับมากที่สุด	กำหนดค่าคะแนนเป็น 5
ระดับปัญหาในระดับมาก	กำหนดค่าคะแนนเป็น 4
ระดับปัญหาในระดับปานกลาง	กำหนดค่าคะแนนเป็น 3
ระดับปัญหาในระดับน้อย	กำหนดค่าคะแนนเป็น 2
ระดับปัญหาในระดับน้อยที่สุด	กำหนดค่าคะแนนเป็น 1

$$\begin{aligned}
 \text{ช่วงห่างระหว่างชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

การแปลความหมายระดับความคิดเห็น ในแต่ละประเด็น กำหนด ดังนี้

4.21 – 5.00 หมายถึง	มีปัญหาในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20 หมายถึง	มีปัญหาในระดับมาก
2.61 – 3.40 หมายถึง	มีปัญหาในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60 หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อย
1.00 – 1.80 หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

